

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor adventistov siedmeho dňa – číslo dvanásť

Jeff Pippenger

2025-12-17

Číslo dvanásť

Mojou túžbou je predložiť prorocké svedectvo Joela takým spôsobom, aby bolo možné rozpoznať Joelovo svedectvo v tom, čo Peter hovoril a konal na Letnice. Som si istý, že Biblia jasne hovorí o tom, čo Peter na Letnice robil a hovoril, ale usilujem sa porozumieť tomu, čo Peter prorocky predobrazoval v dejinách pozdneho dažďa, keď posolstvo Letníc vyjadril v zmysle naplnenia knihy Joel.

Peter je symbolom ostatku Božieho ľudu a je zobrazený nielen pri Letniciach, ale aj v Cézarei Filipovej v Matúšovi 16. Cézarea Filipova sa nachádza vo veršoch trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela, v troch veršoch, ktoré predkladajú boj, prvý raz naplnený počas historického obdobia, keď sa Cézarea Filipova nazývala Paneas. Verše trinásť až pätnásť predchádzajú veršu šesťnásť, ktorý označuje nedeľný zákon v Spojených štátoch. Verš desať označuje pád Sovietskeho zväzu v roku 1989. Verše desať až šesťnásť jedenástej kapitoly Daniela predstavujú obdobie od roku 1989 až po nedeľný zákon a toto obdobie je „skrytou históriou“ štyridsiateho verša tej istej kapitoly.

Skrytá história v TUČNOM PÍSME

1798

A v čase konca sa naňho oborí kráľ juhu:

1989

No jeho synovia sa vzbúria a zhromaždia množstvo veľkých vojsk; a kráľ severu príde proti nemu ako víchrica, s vozmí, s jazdcami a s mnohými loďami; vojde do krajín, zaplaví ich a prejde cez ne. A jeden istotne príde, zaplaví a prejde; potom sa vráti a bude pobúrený až po svoju pevnosť.

2014 bitka pri Ráfii

A južný kráľ sa rozhorčí a vyjde bojovať proti nemu, proti severnému kráľovi; a ten postaví veľké množstvo vojska, ale to množstvo bude vydané do jeho ruky. A keď odvedie to množstvo, jeho srdce sa povýši; a zvrhne mnohé desaťtisíce, no nebude tým posilnený.

Bitka pri Paníu (Cézarea Filipova)

Lebo kráľ severu sa navráti a postaví vojsko väčšie než prvé; a po určitých rokoch určite príde s veľkým vojskom a s veľkým bohatstvom.

A v tých časoch sa mnohí postavili proti kráľovi juhu; aj násilníci z tvojho ľudu sa povýšia, aby naplnili videnie; ale padnú.

Tak teda príde kráľ severu, navŕši násyp a dobyje najopevnenejšie mestá; a ramená juhu neobstoja, ani jeho vyvolený ľud, ani nebude sily, aby odolali.

Nedeľný zákon v USA

Ale ten, ktorý príde proti nemu, bude konať podľa svojej vôle a „nikto neobstojí“ pred ním; a „postaví sa“ v nádhernej krajine, ktorá bude jeho rukou zničená. Vojde aj do nádhernej krajiny a mnohé krajiny budú zvrhnuté; ale týmto sa podarí uniknúť z jeho ruky, totiž Edómu a Moábu a popredným zo synov Ammónových. Vystretie svoju ruku aj na krajiny; a egyptská krajina neunikne. Daniel 11,40, 10–16, 41, 42.

Keď je Peter prorocky v Cézarei Filipovej (Panium) a Letnice sú časom neskorého dažďa, umiestňuje ho to do „skrytých dejín“ štyridsiateho verša. Mienim sa zaoberať súčasnou ukrajinskou vojnou, znázornenou v jedenástom verši jedenástej kapitoly, a prichádzajúcou vojnou Pania z veršov trinásť až pätnásť, ktorá vedie k tretej svetovej vojne, čo sú vonkajšie udalosti medzi rokom 1989 a nedeľným zákonom; v súčasnosti však určujeme dejiny tretieho anjela od 22. októbra 1844 až po vytvorenie právoplatnej cirkvi v roku 1863.

Táto čiara znázorňuje príchod tretieho anjela 11. 9. (1844) až po nedeľný zákon (1863). Nedeľný zákon bol predobrazovaný Vyhlásením o emancipácii, ktoré oznamovalo slobodu, a tak predobrazovalo nedeľný zákon, pri ktorom je sloboda odňatá. Sloboda vyhlásená prvým republikánskym prezidentom predobrazuje slobodu odňatú posledným republikánskym prezidentom — ktorý je podľa proroctva určený stať sa pri nedeľnom zákone diktátorom.

„Keď sa náš národ tak zriekne zásad svojej vlády, že prijme nedeľný zákon, protestantizmus týmto činom podá ruku pápežstvu; nebude to nič iné než vdychnutie života tyranii, ktorá už dlho dychtivo vyčkáva na svoju príležitosť znovu povstať k činorodému despotizmu.“
Testimonies, zväzok 5, 711.

Rok 742 pred Kr. bol históriou alfa, ktorá začala časové proroctvá Izaiáša 7,8 a ktorá dosiahla svoje naplnenie omega v roku 1863. V roku 742 vstupoval Achaz, kráľ južného kráľovstva Júdu, do občianskej vojny proti desiatim severným kmeňom, ktoré tvorili severné kráľovstvo. Dejiny roku 742 pred Kr. boli znázornené v Júde, doslovnej slávnej krajine Písma, obývanej doslovnými Židmi a v tomto úseku predstavenej bezbožným a bláznivým kráľom Achazom — čím predobrazovali históriu omega roku 1863. História omega roku 1863 sa naplňuje v období, keď Spojené štáty vládnu ako šelma zeme, šieste kráľovstvo biblického proroctva. Spojené štáty sú duchovnou slávnou krajinou, zloženou z protestantského kresťanstva, ktorého príslušníci sú v biblickom zmysle duchovnými Židmi. Občianska vojna medzi severom a juhom v roku 742 pred Kr. v histórii alfa znázorňovala občiansku vojnu medzi severom a juhom v histórii omega roku 1863. Títo dvaja svedkovia spolu znázorňujú vonkajšie dejiny vedúce až k nedeľnému zákonu, keď sa duchovná slávna krajina opäť rozdelí na dve triedy.

V roku 742 pred Kr. severná moc predstavovala spojenectvo medzi desiatimi severnými kmeňmi Izraela a Sýriou, čím predobrazovala spojenectvo s vonkajšou mocnosťou, ako sa to naplnilo, keď podpora prootrokárskeho pápežstva bola poskytnutá prootrokárskym južným štátom počas Občianskej vojny. Vonkajší spojenec Sýrie v roku 742 pred Kr. a vonkajší spojenec pápežstva počas Občianskej vojny označuje spojenectvo svetových globalistov s globalistickými demokratmi v ich vojne proti MAGA-izmu, vojne, ktorá sa začala v roku 2015, keď sa postavil štvrtý a najbohatší prezident a tým rozvíril celú ríšu Grécka podľa Daniela, jedenástej kapitoly, druhého verša. Toto rozvírenie označuje prebúdzanie pohanov v knihe Joel. „Grécko“ a „pohania“ sú symbolmi dračej moci, ktorá vedie svet do Armagedonu v spojenectve so šelmou a falošným prorokom.

V roku 2015 boli pohania prebudení k prorockému povolaniu do Jozafátovho údolia, ktoré nazval aj údolím súdu. V roku 2015 Donald Trump oznámil svoju kandidatúru na prezidenta, čím podnietil globalistické impérium predstavené ako Grécko, a pohania začali svoj pochod k Armagedonu, a to len jeden rok po začiatku ukrajinskej vojny, na naplnenie jedenásteho verša jedenástej kapitoly Daniela.

Občianske vojny v roku 742 pred Kr. a 1863 určujú dejiny nedeľného zákona, ktorý označuje koniec šiesteho kráľovstva biblického proroctva. Toto šieste kráľovstvo sa začalo Revolučnou vojnou, a tak koniec šiesteho kráľovstva pri nedeľnom zákone určuje opakovanie Revolučnej vojny, práve v čase, keď prebieha Občianska vojna. Vymedzenie i označenie vojny ako občianskej alebo revolučnej sa zakladá na perspektíve. To, čo demokrati teraz robia prostredníctvom zneužívania práva, sprenevery, podvodu, nelegálnej migrácie a propagandy, nazývajú farebnou revolúciou, no tie duše, ktoré sú proti ich globalistickým manévrom, považujú tie isté činnosti za podnecovanie „občianskych“ nepokojov. Je Antifa zločinec alebo hrdina?

Dve historické vojny predstavujú jedinu rozdeľujúcu vojnu, ktorá sa odohráva v dejinách posledného republikánskeho prezidenta. Tak ako v prípade prvého republikánskeho prezidenta, aj túto vojnu vyhrá posledný republikánsky prezident, ktorého predobrazom bol aj prvý prezident, ktorý bol zároveň víťazom Revolučnej vojny. Revolúcia MAGA podľa demokratov vyvoláva súčasné „občianske nepokoje“. V závislosti od vášho osobného politického presvedčenia je súčasná vojna buď revolučnou vojnou, alebo občianskou vojnou. Prorocky je oboma.

Rok 1863 predstavuje nedeľný zákon, a tak isto aj rok 1844, keď tretí anjel prišiel s posolstvom nedeľného zákona. Obdobie od roku 1844 do roku 1863 nesie pečať nedeľného zákona od začiatku až do konca. V roku 1846 manželstvo Whiteovcov, zachovávanie soboty a zmena mena z Harmen na White označili, že manželstvo, do ktorého bolo vstúpené 22. októbra 1844, bolo zavŕšené, a toto zavŕšenie označilo začiatok skúšobného procesu tretieho anjela, tak ako trojitá sobotná skúška s mannou označila začiatok desiatich skúšok nasledujúcich po krste v Červenom mori.

Mana bola prvou skúškou a predstavovala desiatu skúšku v Kádeši, lebo obe predstavujú posolstvo tretieho anjela, a teda aj nedeľný zákon.

„Každý týždeň počas svojho dlhého putovania po púšti boli Izraeliti svedkami trojnásobného zázraku, určeného na to, aby na ich myseľ hlboko zapôsobil posvätný charakter soboty: v

šiesty deň padalo dvojnásobné množstvo manny, v siedmy nijaké, a časť potrebná na sobotu sa zachovala sladká a čistá, kým keby sa bola ponechala na ktorýkoľvek iný čas, stala by sa nepoužiteľnou.“ Patriarchovia a proroci, 296.

Prvou z desiatich skúšok bola skúška „manny“, predstavujúca trojité posolstvo troch anjelov zo Zjavenia štrnásťtej kapitoly. Tak ako pri manne, aj anjeli predstavujú trojité varovanie proti uctievaniu v prvý deň týždňa. Trojitý zázrak manny bol „určený na to, aby na ich myseľ zapôsobil posvätnosťou soboty“, čo je, samozrejme, zámer tretieho anjela. Prvý z troch zázrakov, znázornených mannou, zahŕňal „jedenie“ nebeského chleba a „jedenie“ je alfa-symbolom obdobia neskorého dažďa. Druhý zázrak predstavuje posolstvo druhého anjela, kde inšpirácia „zdvojnásobuje“ slová a výrazy, aby označila obdobie predstavované dvoma pádmi Babylona, lebo Babylon padol, padol. Druhým zázrakom bolo „zdvojnásobenie“ množstva manny na šiesty deň. Tretím zázrakom bolo zachovanie chleba siedmodňovej soboty.

Ako predobraz troch anjelov je manna prvým anjelom, a preto musí obsahovať celý príbeh, ktorý je v Zjavení štrnásťtej kapitoly príbehom všetkých troch anjelov. Prvý anjel je fraktálom posolstiev všetkých troch anjelov. Fraktál je zložitý geometrický útvar, ktorý možno rozdeliť na časti, z ktorých každá je zmenšenou kópiou celku. Táto vlastnosť sa nazýva sebedobnosť. Fraktály majú často zložitú štruktúru bez ohľadu na to, ako veľmi ich zväčšíte. Fraktály sa vyskytujú v matematike, biológii, fyzike, geológii, chémii, astronómii, inžinierstve a v mnohých ďalších oblastiach poznania.

„Trojstupňová štruktúra“ troch anjelov v štrnásťtej kapitole Zjavenia je znázornená v posolstve prvého anjela, čím sa prvý anjel stáva „fraktálom“ troch anjelov. Prvé tri kapitoly knihy Daniel predstavujú posolstvá prvého, druhého a tretieho anjela, a prvá kapitola knihy Daniel obsahuje tú istú „trojstupňovú štruktúru“, ktorá je znázornená v týchto troch kapitolách, tak ako aj pri troch anjeloch vo vzťahu k prvému anjelovi.

Trojnásobný zázrak s mannou mal byť zjedený a prvá kapitola Daniela je o jedení. Daniel obstál v skúške stravy tým, že si zvolil strukoviny namiesto pokrmu Babylona. Potom bol skúšaný podľa svojho vzhľadu a jeho vzhľad spôsobil oddelenie medzi jeho tvárou a tvárou tých, ktorí jedli babylonský pokrm. Posolstvo druhého anjela je výzvou oddeliť sa od Babylona počas dejín oddeľovania, v ktorých sa rozvíjajú a potom sa zjavujú dve triedy. Táto druhá skúška Daniela viedla k tretej skúške Nebúkadnesara, čo bola tretia skúška v prvej kapitole a predobrazuje skúšku zlatej modly v tretej kapitole, ktorú sestra Whiteová opakovane stotožňuje s nedeľným zákonom, čo je posolstvo tretieho anjela. Prvá kapitola Daniela je fraktálom prvých troch kapitol Daniela a tieto tri kapitoly predstavujú troch anjelov zo Zjavenia štrnásťtej kapitoly, pričom prvý anjel a prvá kapitola Daniela sú obaja fraktálmi všetkých troch anjelov a všetkých troch kapitol.

„Každý týždeň počas svojho dlhého putovania po púšti boli Izraeliti svedkami trojnásobného zázraku, určeného vtlačiť im do mysle posvätnosť soboty: na šiesty deň padalo dvojnásobné množstvo manny, na siedmy nepadala nijaká a časť potrebná na sobotu sa zachovala sladká a čistá, kým keby sa čokoľvek odložilo na ktorýkoľvek iný čas, stalo sa to nespôsobilým na použitie.“

„V okolnostiach spojených s dávaním manny máme presvedčivý dôkaz, že sobota nebola ustanovená, ako mnohí tvrdia, pri vydaní zákona na Sinaji. Skôr než Izraeliti prišli na Sinaj, chápali, že sobota je pre nich záväzná. Tým, že boli povinní každý piatok nazbierať dvojnásobné množstvo manny ako prípravu na sobotu, keď nijaká nemala padať, posvätná povaha dňa odpočinku sa im neustále vštepovala. A keď niektorí z ľudu vyšli v sobotu zbierať mannu, Hospodin sa opýtal: ‚Dokedy sa budete zdráhať zachovávať moje prikázania a moje zákony?‘“ Patriarchovia a proroci, 296.

Zbieranie a jedenie manny predobrazuje Jána v desiatej kapitole Zjavenia, ako berie (zhromažďuje) malú knižku z ruky anjela a potom ju zje.

A pristúpil som k anjelovi a povedal som mu: Daj mi tú malú knižku. A povedal mi: Vezmi ju a zjedz ju; a spôsobí horkosť v tvojom bruchu, ale v твоjich ústach bude sladká ako med. Zjavenie 10:9.

Ján musel najprv ísť k anjelovi a požiadať ho, potom musel „vziať“ malú knižku a potom ju musel „zjesť“. Ján tým, že ide k anjelovi a prosí ho, predstavuje tri kroky prvého anjela, po ktorých nasleduje druhý krok vzatia a tretí krok zjedenia. Zhromažďovanie a/alebo jedenie je prvou z troch skúšok manny, no obsahuje fraktál všetkých troch skúšok manny. Zhromažďovanie a jedenie manny je predobrazom Jeremiáša.

Našli sa tvoje slová a ja som ich zjedol; a tvoje slovo mi bolo radosťou a potešením môjho srdca, lebo sa nazývam твоjím menom, Hospodine, Bože zástupov. Jeremiáš 15:16.

Jeho „slová boli nájdené“ Jeremiášom, ktorý hľadal a potom žiadal o malú knižku. Jeho slovo bolo nájdené, keď sa zbierala manna. Zbieranie a jedenie manny je predobrazom Ezechiela, ktorý zjedol knihu, ktorá mu bola daná, a tým poukazuje na to, že odmietnuť zjesť knihu znamenalo byť ako odbojný dom.

Ale ty, syn človeka, počuj, čo ti hovorím; nebuď spurný ako ten spurný dom: otvor svoje ústa a zjedz, čo ti dávam. A keď som sa pozrel, hľa, ruka bola vystretá ku mne; a hľa, v nej bol zvitok knihy. A rozvinul ho pred mnou; a bol popísaný zvnútra i zvonka: a bolo na ňom napísané nariekanie, smútok a beda. A ešte mi povedal: Syn človeka, zjedz, čo nájdeš; zjedz tento zvitok a choď, hovor domu Izraela.

A tak som otvoril svoje ústa a on mi dal zjesť ten zvitok. A riekol mi: Syn človeka, nakŕm svoje brucho a naplň svoje vnútro týmto zvitkom, ktorý ti dávam. Vtedy som ho zjedol; a v mojich ústach bol sladký ako med. Ezechiel 2:8–3:3.

Ak by Ezechiel odmietol zjesť malú knihu, bol by v odbojnom dome, a „zvitok“ „knihy“, ktorý mal zjesť, bol predstavený ako „náreky, žalosť a beda“, čo predstavuje trojnásobné poslanstvo v posledných dňoch. Trojnásobné poslanstvo posledných dní sú posolstvá troch anjelov zo Zjavenia štrnástej kapitoly a kontext, v ktorom Ezechiel tieto tri posolstvá predstavuje, je kontext islamu a tretieho beda. Tieto tri posolstvá majú alfu i omegu a tretie je „beda“, prvotný symbol islamu; alfa sa teda musí zhodovať s omegou, a preto „náreky“ predstavujú náreky, ktoré sa začali 11. septembra s príchodom siedmej trúby a tretieho beda, ktoré bude postupne narastať až do siedmich

posledných rán. Pri „zemetrasení“ nedeľného zákona zo Zjavenia jedenástej kapitoly prichádza tretie beda rýchlo a inšpirácia nás informuje, že nespravodlivý výnos z Izaiáša desať je týmto nedeľným zákonom. Verš sa začína vyhlásením „beda“ nad tými, ktorí vydávajú nespravodlivé výnosy.

Jedenie manny bolo prvou z troch skúšok, druhou bolo „zdvojenie“ v prípravný deň. A na čo sa pripravovali? Pripravovali sa na skúšku soboty, ktorá je posolstvom tretieho anjela.

Tento trojitý zázrak bol zároveň prvou, čiže alfa skúškou z desiatich skúšok. Boh dal mannu pri prvom kroku, potom dal „dvojnásobnú“ porciu pri druhom kroku, ale nijakú pri treťom. Tretia skúška sa líši od prvých dvoch skúšok, lebo tretia je rozhodujúcou skúškou. Tieto tri skúšky predstavujú alfu desaťstupňového procesu skúšania, ktorý vedie k prvému Kádešu.

Ak budete skúmať rôznych teológov, nájdete mnohé zoznamy desiatich skúšok, ktoré dospievajú k svojmu záveru pri prvom Kádeši. Takmer všetci z nich zahŕňajú Červené more ako jednu z desiatich skúšok; niektorí zahŕňajú historické medzníky pred Červeným morom počas rán. Všetci sa mýlia.

Prvou skúškou je manna. Pavol uvádza, že prechod cez Červené more bol krstom.

A nechcem, bratia, aby ste nevedeli, že všetci naši otcovia boli pod oblakom a všetci prešli cez more; a všetci boli pokrstení v Mojžiša v oblaku a v mori. 1 Korinským 10:1, 2.

Mojžiš je predobrazom Ježiša a Ježišov krst označuje skúšobný proces trojnásobnej povahy, ktorý sa začína skúškou chuti do jedla a kladie na ňu dôraz. Kríž bol predobrazený Paschou v Egypte. Keď vyšli na druhú stranu Červeného mora, Kristus bol vzkriesený ako obeť prvotín. Keď vyšiel z vodného hrobu rukou Jána Krstiteľa, Kristus (obeť prvotín) začal štyridsaťdňový skúšobný proces. Po tom, čo bol vzkriesený, ako to bolo predobrazené Jeho krstom, bolo štyridsať dní, počas ktorých Kristus tvárou v tvár prichádzal do styku s učeníkmi. Skúšobný proces sa začína po prechode cez Červené more, rovnako isto, ako bol Kristus vedený Duchom na púšť hneď, ako vyšiel z vody.

Prvou skúškou pre Krista bol apetít, lebo Chlieb z neba sa ujal svojho pomazaného diela práve tam, kde Adam padol. Prvou skúškou po Červenom mori je trojitá skúška manny, predobrazenie trojitej skúšky Chleba z neba. Kristovo skúšanie sa začalo po tom, čo vyšiel z vody, a tak sa aj desať skúšok musí začať „po“ tom, čo vyšli z vody. Kristus bol potom postavený pred trojitú skúšku, zasadenú do kontextu apetítu, ako to predobrazovala trojitá skúška manny, ktorá sa začala po tom, čo Duch vyviedol staroveký Izrael z Egypta do púšte.

Iné zoznamy, ktoré sa domnievajú, aké vzbury predstavuje desať skúšok vrcholiacich v Kádeši, zaraďujú Áronovu vzburu so zlatým teľaťom medzi týchto desať skúšok, no mýlia sa.

Provokácia zlatého teľaťa predstavuje dve skúšky. Je podstatnou súčasťou symboliky zlatého teľaťa. Po modloslužbe, ktorá sa prejavila, keď si ľud myslel, že Boh neuvidí, nasledoval Mojžišov návrat. Potom sa ľud rozhodol zostať modloslužobníkmi na očiach Boha, zastúpeného Mojžišom.

V tomto dvojitom stupňujúcom sa odboji vidíme prorocké rozdelenie medzi kmeňmi, keď bol kmeň Lévi výlučne určený na službu svätyne, lebo až do tej vzbury mala službu svätyne

vykonávať prvorodená časť každého kmeňa. Tak to už viac nemalo byť. Teraz bude verný kmeň Lévi udržiavať chrám. „Rozdelenie“ alebo oddelenie na „dvoje“ je prvkom prorockej charakteristiky zlatého teľaťa.

Áronova vzburá predobrazovala vzburu Jeroboáma, prvého kráľa severného kráľovstva Izraela. Jeroboám „zdvojuje“ zlaté teľatá a jedno umiestňuje v Bételi a jedno v Dáne. Áron a Jeroboám predstavujú paralelné dejiny, čo je dejina utvárania obrazu šelmy. Dejiny obrazu šelmy sa naplňajú v dvoch obdobiach, rozdelených nedeľným zákonom v Spojených štátoch. Obraz šelmy je symbolom spojenia cirkvi a štátu, ktoré sa najprv zriaďuje v Spojených štátoch a potom vo svete.

So symbolmi obrazu šelmy je vždy spojené rozdelenie. Pri Áronovi to bolo oddelenie Léviuvcov, pri Jeroboámovi to bolo rozdelenie dvanástich kmeňov na dva južné a desať severných kmeňov.

Symbol tohto vzťahu medzi cirkvou a štátom nazýva Ján v knihe Zjavenie „obrazom šelmy“. Áronove a Jeroboamove zlaté teľatá boli obrazmi šelmy a šelmou, ktorej boli obrazmi, je Babylon, lebo prvé kráľovstvo biblického prorocstva je v druhej kapitole Daniela predstavené hlavou zo „zlata“. Obraz šelmy predstavuje dve skúšky, lebo skúška je najprv privedená na zemskú šelmu — Spojené štáty, potom v trinástej kapitole Zjavenia Spojené štáty nútia svet, aby postavil obraz šelme. Prvou skúškou sú USA, potom svet.

„Keď sa Amerika, krajina náboženskej slobody, spojí s pápežstvom v donucovaní svedomia a v nútení ľudí, aby uctievali falošný sabat, ľud každého národa na celej zemi bude vedený k tomu, aby nasledoval jej príklad.“ Testimonies, zväzok 6, 18.

„Cudzie národy budú nasledovať príklad Spojených štátov. Hoci ona ide vpredu, predsa tá istá kríza doľahne na náš ľud vo všetkých častiach sveta.“ Testimonies, zväzok 6, 395.

Vzbura zlatého teľaťa je dvojité a označuje dve z prvých deviatich skúšok, ktoré vedú k desiatej a záverečnej skúške pri prvom Kádeši. Keď sa Áronova a Jeroboáмова vzburá spoja „riadok za riadkom“, nachádzame Árona, veľkňaza predstavujúceho cirkev, a Jeroboáma, izraelského kráľa, predstavujúceho štát. Tieto dve línie spolu sú symbolom spojenia cirkvi a štátu. Jeroboámove dva oltáre boli postavené v Bételi (čo znamená cirkev) a v Dáne (čo znamená súd), a spolu predstavujú spojenie cirkvi a štátu. Keď sú tieto body stanovené, začneme identifikovať desať skúšok.

Desať skúšok je zasadených do kontextu sobotného odpočinku (Hebrejom 3–4). Začínajú sa trojnásobným zázrakom many a jej poučením o sobote a končia pri desiatej skúške, pri prvom Kádeši. Tento prvý Kádeš je „dňom provokácie v Písmach“ a Pavol umiestňuje záverečnú vzburu do kontextu skúšky soboty. Alfa skúškou bola sobota, ako ju symbolizovala mana, a desiata, omega skúška pri prvom Kádeši bola takisto sobotným odpočinkom. Alfa a Omega vždy predstavuje koniec so začiatkom.

Preto, ako hovorí Duch Svätý: Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzburе, v deň skúšky na púšti, kde ma pokúšali vaši otcovia, skúšali ma, hoci videli moje skutky štyridsať rokov. Preto som sa rozhneval na toto pokolenie a povedal som: Vždy blúdia srdcom a nepoznali moje cesty. A tak som prisahal vo svojom hneve: Nevojdu do môjho odpočinku.

Dávajte si pozor, bratia, aby nebolo v niekom z vás zlé srdce nevery, ktoré by odpadlo od živého Boha. Ale napomínajte sa navzájom každý deň, dokiaľ sa hovorí Dnes, aby niekto z vás nezatvrdol zvodom hriechu. Lebo stali sme sa účastníkmi Krista, ak len počiatok svojej dôvery pevne zachováme až do konca;

Pokiaľ sa hovorí: Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia ako pri vzbure. Lebo niektorí, keď ho počuli, sa vzbúrili; avšak nie všetci, ktorí vyšli z Egypta prostredníctvom Mojžiša. Ale na koho sa hneval štyridsať rokov? Či nie na tých, čo zhrešili a ktorých telá padli na púšti? A komu prisahal, že nevojdú do jeho odpočinku, ak nie tým, ktorí neuverili? Tak teda vidíme, že nemohli vojsť pre neveru.

Bojme sa teda, aby azda, keď nám ešte zostáva prisľúbenie vojsť do jeho odpočinku, sa neukázalo, že niektorý z vás zaostal. Veď aj nám bolo zvestované evanjelium tak ako im; ale im neosožilo slovo, ktoré počuli, pretože sa nespojilo s vierou v tých, čo ho počuli.

Lebo my, ktorí sme uverili, vchádzame do odpočinku, ako povedal: Ako som prisahal vo svojom hneve: Nevojdú do môjho odpočinku; hoci diela boli dokonané od založenia sveta. Lebo na istom mieste povedal o siedmom dni takto: A Boh odpočíval siedmy deň od všetkých svojich diel. A na tomto mieste zasa: Nevojdú do môjho odpočinku.

Keď teda ostáva, aby niektorí vošli doň, a tí, ktorým bolo najprv zvestované, nevošli pre neveru, opäť určuje istý deň, keď po takom dlhom čase hovorí v Dávidovi: Dnes, ako je povedané: Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia.

Lebo keby im bol Ježiš dal odpočinok, nehovoril by potom o inom dni.

A tak teda zostáva odpočinok Božiemu ľudu. Lebo ten, kto vošiel do jeho odpočinku, aj sám odpočinul od svojich diel, ako Boh od svojich. Usilujme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby niekto nepadol podľa toho istého príkladu nevery. Hebrejom 3:8–4:11.

V „deň provokácie“ bolo posolstvo Jozua a Káleba odmietnuté. Tento úryvok sa vzťahuje na triedu tých, ktorí nevojdú dnu pre neveru v posolstvo, ktoré počuli. Posolstvo je znázornené ako „odpočinok“.

„Tí, ktorí nie sú ochotní preukazovať Pánovi vernú, horlivú a láskyplnú službu, nenájdu duchovný odpočinok ani v tomto živote, ani v živote budúcom. „A tak ostáva odpočinok ľudu Božiemu.... Usilujme sa teda vojsť do toho odpočinku, aby nikto nepadol podľa toho istého príkladu nevery.“ Odpočinok, o ktorom sa tu hovorí, je odpočinok milosti, získaný nasledovaním predpísaného postupu. „Usilovne pracujte.““ Pacific Union Recorder, November 7, 1901.

„Odpočinok“ je posolstvo predstavené posolstvom Jozua a Káleba. Pavol používa pravdy spojené so sobotou siedmeho dňa ako symbol posolstva „odpočinku“, ktoré bolo odmietnuté tými, ktorým bolo určené zomrieť na púšti.

Výraz „Dnes, ak počujete jeho hlas“ je totožný s dôrazom knihy Zjavenia na každého človeka, ktorý počuje hlas Ducha, čo znamená počuť posolstvo Ducha, ktoré je posolstvom neskorého dažďa, ktoré je posolstvom „odpočinku“. V Kádeši zaznel tento hlas a buriči si zvolili nového

vodcu, aby ich viedol späť do Egypta. Dejiny tohto popúdenia sú predmetom žalmu 95 a Pavlovho výkladu v Liste Hebrejom. Tieto dejiny odhaľujú zlyhanie starovekého Izraela pri ich desiatej skúške. Alfa-skúška z desiatich skúšok sa začala trojitým zázrakom manny, predstavujúcim posolstvá troch anjelov, Boží zákon, sobotný odpočinok, Chlieb z neba, poslušnosť a súd — a poslednou z týchto desiatich skúšok bola skúška „odpočinku“. „Odpočinok“ milosti, ako uvádza sestra Whiteová, je symbolom neskorého dažďa. Kádeš je symbolom skúšky, či prijať alebo odmietnuť posolstvo neskorého dažďa, ktoré je predkladané „riadok za riadkom“.

Riadok za riadkom je „odpočinok“ vyliatie Ducha Svätého, znázornené ako neskorý dážď. „Odpočinok“ je tiež sobota siedmeho dňa, tá vlastná pečať, ktorá je kladená na verných počas obdobia neskorého dažďa. „Odpočinok“ je milosť, ktorá predstavuje moc udeľovanú sto štyridsiatim štyrom tisícom, keď sú ich hriechy navždy vymazané. Táto milosť nie je iba mocou, ktorá je udeľovaná a predstavuje posvätenie, ale je aj milosťou, ktorá poskytuje ospravedlnenie, keď je Kristova krv použitá na odstránenie hriechov kajúcej duše. „Odpočinok“ milosti je posolstvo Kristovej spravodlivosti, spravodlivosti, ktorá poskytuje milosť (moc) žiť bez páchania hriechu, a milosť, ktorá premieňa Laodicejského na Filadelfského. Keď je bývalý Laodicejský raz premenený milosťou ospravedlnenia, ako Filadelfský kráča mocou milosti po posvätenej ceste, ktorá vedie k oslávaniu. „Odpočinok“ je posolstvo tretieho anjela, predstavené ako „ospravedlnenie vierou v pravde“. Keďže je to tak, Kádeš poukazoval na rok 1888.

Prvý Kádeš označuje posolstvo „odpočinku“, ktoré je posolstvom „evanjelia“. Večné evanjelium je „dielo Krista pri zavádzaní trojnásobného procesu skúšky, ktorý rozvíja a následne zjavuje dve triedy uctievačov“. Posolstvo večného evanjelia o „odpočinku“ pri prvom Kádeši predstavuje trojnásobné posolstvo večného evanjelia, ktoré je riadené trojnásobným dielom Ducha Svätého, ktorý usvedčuje o hriechu, spravodlivosti a súde. Tieto tri kroky sú totožnými tromi krokmi skúšky v skúške manny!

Desať skúšok sa začína trojitým procesom skúšania, ktorý zdôrazňuje Boží zákon, sobotu a zodpovednosť ľudstva jest' a stráviť Božie posolstvo. Prvá z desiatich skúšok bola trojitá, tak ako aj desiata. Prvá skúška používa mannu ako symbol Chleba z neba, ktorý vyvyšuje sobotu siedmeho dňa. Posledná skúška používa „odpočinok“ ako symbol záverečného procesu skúšania neskorého dažďa, ktorý vrcholí pri nedeľnom zákone, kde tí, ktorí predstavujú Chlieb z neba, sú pozdvihnutí ako zástava soboty.

Začiatok desiatich skúšok rovnako ako koniec desiatich skúšok zdôrazňuje sobotu a posolstvo evanjelia spojené so sobotou, ktorým je večné evanjelium tretieho anjela. Prvý Kádeš je omegou desiatich skúšok, a preto alfa desiatich skúšok musí mať tie isté charakteristiky. Kádeš predstavoval rok 1863, keď si Pán želal dokončiť svoje dielo a vziať svoj ľud domov, no vstup do zasľúbenej krajiny bol odložený.

„Čítaním nasledujúcich textov Písma uvidíme, ako Boh hľadel na staroveký Izrael:“

„Lebo Hospodin si vyvolil Jáкова pre seba a Izraela za svoje vzácne vlastníctvo.“ Žalm 135,4.

„Lebo ty si svätý ľud Hospodinovi, svojmu Bohu, a Hospodin si ťa vyvolil, aby si mu bol zvláštnym ľudom nad všetky národy, ktoré sú na zemi.“ Deuteronomium 14,2.

„Lebo ty si svätý ľud Hospodinovi, svojmu Bohu; Hospodin, tvoj Boh, si ťa vyvolil, aby si Mu bol osobitným ľudom nad všetky národy, ktoré sú na povrchu zeme. Hospodin si vás nezamiloval ani vás nevyvolil preto, že by ste boli početnejší než ktorýkoľvek iný národ, lebo ste boli najmenší zo všetkých národov.“ 5. Mojžišova 7, 6. 7.

„Lebo podľa čoho sa tu pozná, že som ja i Tvoj ľud našiel milosť v Tvojich očiach? Či nie podľa toho, že ideš s nami? Tak budeme oddelení, ja i Tvoj ľud, od všetkého ľudu, ktorý je na povrchu zeme.“ Exodus 33:16.

„Ako často sa staroveký Izrael búril a ako často naň prichádzali súdy a tisíce boli pobité, pretože nechceli dbať na príkazy Boha, ktorý si ich vyvolil! Boží Izrael je v týchto posledných dňoch v neustálom nebezpečenstve miešať sa so svetom a strátiť všetky znaky toho, že je vyvoleným Božím ľudom. Znova si prečítajte Titus 2:13–15. Tu sme privedení k posledným dňom, keď si Boh očisťuje zvláštny ľud pre seba. Budeme Ho popudzovať, ako to robil staroveký Izrael? Privedieme na seba Jeho hnev tým, že sa od Neho odvrátíme, budeme sa miešať so svetom a nasledovať ohavnosti národov okolo nás?“ Testimonies, zväzok 1, 282, 283.

Sestra Whiteová sa pýta: „Či Ho budeme popudzovať, ako to robil staroveký Izrael?“ Popudzujeme Ho tým, že sa miešame so svetom, ktorý je symbolizovaný Egyptom, práve tým miestom, kam si buriči pri Kádeši chceli zvoliť vodcu, aby ich zaviedol späť. V roku 1863 je túžba vrátiť sa do Egypta a zvolenie nového vodcu podľa inšpirácie predstavené ako túžba byť v spojení so svetom.

Úseku, ktorý teraz zvažujeme, predchádzal komentár sestry Whiteovej o tom, že staroveký Izrael nevošiel do odpočinku. V kontexte ich neustálej vzbury uviedla verše, ktoré ukazujú, akým spôsobom si Boh želal nadviazať vzťah so svojou nevestou, no Jeho nevesta to odmietla. Nasledujúci úsek uvádza to, čo sme práve čítali.

V zaznamenanej pasáži uvádza: „Boh vyžadoval od svojho ľudu, aby dôveroval jedine Jemu. Neželal si, aby prijímal pomoc od tých, ktorí Mu neslúžili.“ V roku 1863 laodicejský milleritický adventizmus uzavrel spojenectvo s vládou Spojených štátov, aby mu pomohla v jeho úsilí zabrániť tomu, aby boli jeho mladí muži odvedení do najsmrteľnejšej vojny v amerických dejinách.

„Tu čítame varovania, ktoré Boh dal starovekému Izraelu. Nebolo Jeho dobrou vôľou, aby tak dlho blúdili po púšti; bol by ich ihneď priviedol do Zaslúbenej krajiny, keby sa boli podriadili a s láskou sa dali viesť Ním; ale pretože Ho na púšti tak často zarmucovali, prisahal vo svojom hneve, že nevojdú do Jeho odpočinku, okrem dvoch, ktorí Ho celkom nasledovali. Boh žiadal od svojho ľudu, aby dôveroval jedine Jemu. Neželal si, aby prijímali pomoc od tých, ktorí Mu neslúžili.“

„Prosím, prečítajte si Ezdráš 4,1–5: „Keď protivníci Júdu a Benjamína počuli, že synovia zajatia stavajú chrám Hospodinovi, Bohu Izraela, prišli k Zerubbábelovi a k náčelníkom otcovských rodov a povedali im: Nech stavujeme s vami, lebo hľadáme vášho Boha tak ako vy a

obetujeme Mu od dní asýrskeho kráľa Esarchaddona, ktorý nás vyviedol sem. Ale Zerubbábel, Ješua a ostatní náčelníci otcovských rodov Izraela im povedali: Nemáte s nami nič spoločné pri stavaní domu nášmu Bohu; my sami budeme spolu stavať Hospodinovi, Bohu Izraela, ako nám prikázal perzský kráľ Kýros. Vtedy ľud krajiny oslaboval ruky judského ľudu a znepokojoval ich pri stavaní a najímali proti nim radcov, aby zmarili ich úmysel.““

„Ezdráš 8:21–23: „Potom som tam pri rieke Ahave vyhlásil pôst, aby sme sa pokorili pred svojim Bohom a vyprosili si od Neho správnu cestu pre nás, pre naše deti i pre všetok náš majetok. Lebo hanbil som sa žiadať od kráľa oddiel vojakov a jazdcov, aby nám na ceste pomohli proti nepriateľovi; pretože sme hovorili kráľovi: Ruka nášho Boha je na dobro nad všetkými, ktorí Ho hľadajú, ale Jeho moc a Jeho hnev sú proti všetkým, ktorí Ho opúšťajú. Tak sme sa postili a prosili svojho Boha o toto; a On vypočul našu prosbu.““

„Prorok a títo otcovia nepokladali ľud krajiny za ctiteľov pravého Boha, a hoci sa títo hlásili k priateľstvu a želali si im pomáhať, neodvážili sa s nimi spojiť v ničom, čo sa týkalo Jeho uctievania. Keď vystupovali do Jeruzalema, aby stavali Boží chrám a obnovili Jeho bohoslužbu, nežiadali kráľa o pomoc na ceste, ale pôstom a modlitbou hľadali pomoc u Hospodina. Verili, že Boh bude chrániť a dá svojim služobníkom zdar v ich úsilí slúžiť Mu. Stvoriteľ všetkých vecí nepotrebuje pomoc svojich nepriateľov na ustanovenie svojho uctievania. Nepožaduje obeť bezbožnosti ani neprijíma obeť tých, ktorí majú iných bohov pred Hospodinom.““

„Často počúvame poznámku: „Ste príliš výluční.“ Ako ľud by sme priniesli akúkoľvek obeť, aby sme zachránili duše alebo ich priviedli k pravde. Ale zjednotiť sa s nimi, milovať veci, ktoré milujú oni, a mať priateľstvo so svetom, to si nesmieme dovoliť, lebo by sme sa tým dostali do nepriateľstva s Bohom.“ Testimonies, zväzok 1, 281, 282.

Sestra Whiteová v súvislosti so svojím výkladom vzbury pri Kádeši uvádza: „Stvoriteľ všetkých vecí nepotrebuje pomoc svojich nepriateľov na ustanovenie svojej bohoslužby. Nežiada si obeť bezbožnosti ani neprijíma obeť tých, ktorí majú iných bohov pred Hospodinom.“ V roku 1863 sa hnutie laodicejského milleritického adventizmu stalo cirkvou a vytvorilo spojenectvo s mocou, ktorá mala národu a následne aj svetu nanútiť zachovávanie nedele.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v našich úvahách o prorockých líniách, ktoré vedú k roku 1863, ktorý je vrcholným kameňom prorockého obdobia od roku 1844 do roku 1863.

To, čo bolo, je to, čo bude; a čo sa dialo, je to, čo sa bude diať; a niet nič nového pod slnkom. Je niečo, o čom by sa mohlo povedať: Pozri, toto je nové? Už to bolo v dávnych časoch, ktoré boli pred nami. Viem, že čokoľvek Boh činí, trvá naveky; nemožno k tomu nič pridať ani z toho nič ubrať; a Boh to činí, aby sa ľudia báli pred jeho tvárou. To, čo bolo, je teraz; a to, čo má byť, už bolo; a Boh žiada späť to, čo sa pominulo. Kazateľ 1:9, 10; 3:14, 15.